

**МРІЇ
ЗБУВАЮТЬСЯ**

3 стор.

**ДЕНЬ
СЕЛА**

4, 9 стор.

**РОЗІГРАЛИ
КУБОК
РАЙОНУ**

12 стор.

gazetaslovo.com.ua

Слово

СУБОТА,

22

ЖОВТНЯ
2011 РОКУ

№44
(4800)

Виходить
з 15 листопада 1973 року

Сесія районної ради

Прикмета часу – небайдужість депутатів

Відбулася одинадцята сесія Вишгородської районної ради VI скликання. Обговорено більше двадцяти питань та прийнято ряд відповідних рішень. Провів засідання сесії голова районної ради Олександр Носаль, разом з ним у президії перебували голова райдержадміністрації Олександр Приходько та заступник голови райради Олександр Глуценко. У залі було зареєстровано 44 депутати районної ради та два – обласної. Крім них на сесії присутні голови виконкомів сільських рад, представники управлінь та відділів РДА, районних організацій.

Насамперед, практично без доповідей та обговорень, вирішили планові і так звані «технічні» питання. Зокрема, позитивні рішення прийняли щодо кадрових змін. Керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» районна рада внесла зміни до додатку рішення від 7.12.2010 р. №11 – 02 – VI «Про утворення колегії Вишгородської районної ради VI скликання та затвердженнь положень про неї», а саме пункт «15. Павленко Віктор Петрович – голова фракції політичної партії «Фронт змін» – виключили. Також затвердили звіт фінансового управління райдержадміністрації про витрачання коштів резервного фонду районного бюджету за серпень та вересень 2011 року.

Одностайно депутати підтримали питання щодо внесення змін до рішення «Про районний бюджет Вишгородського району на 2011 рік» (30.12.2010 р. №34 – 04 – VI) та додатків до нього. Таким чином збільшили видатки центральній районній лікарні (компенсація за невикористані відпустки працівникам медамбулаторій та ФАПів, придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів), управління праці та соціального захисту населення (районна програма «Турбота», виплата разової матеріальної

допомоги), відділу у справах сім'ї та молоді (заробітна плата, електроенергія, «Програми і заходи центру соціальних служб сім'ї, дітей та молоді»), службі у справах дітей (заробітна плата).

Затвердили рішення про встановлення нових тарифів для споживачів ВРКП «Комунальник» на послуги з вивезення, перевезення та захоронення твердих побутових відходів сільських та міської рад. Як зауважив Олександр Носаль, ціни на тарифи не переглядалися два роки, а за цей час змінилася вартість на все.

Одразу три «технічні» питання стосувалися дитячого будинку «Сонячний», про ліквідацію якого проголосували на минулій сесії. Тож цього разу прийняли позитивні рішення щодо передачі майна дитячого будинку на баланс та в оперативне управління відділу освіти РДА; щодо передачі майна із спільної комунальної власності територіальних громад сіл, селища, міста Вишгородського району у комунальну власність територіальної громади сіл Жукин та Ровжі; затвердження ліквідаційного балансу дитячого будинку «Сонячний».

Також депутати погодилися з наданням згоди Вишгородській центральній районній лікарні на списання з обліку основних засобів (інвентарю); затвердили статут Дитячо-юнацької спортивної школи з водних видів спорту і передачу майна КП «Навчально-спортивна база» на баланс відділу у справах сім'ї, молоді та спорту РДА. Погодили звільнення директора КП «Управління капітального будівництва «Вишгородрайбуд» Валерія Філончука (у зв'язку з переходом на іншу посаду) та призначили на цю посаду Олександра Ніцкевича (мешкає в Ірпені, 1972 року народження, одружений, виховує двох дітей, тривалий час працює у Вишгородському районі), котрий раніше обіймав посаду заступника директора.

Також швидко прийняли рішення про оформлення права спільної комунальної власності на об'єкт нерухомого майна РБК «Енергетик», що складає 53/100 частки від загальної площі приміщень будівлі, з територіальними громадами сіл, селища і міста в особі Вишгородського районної ради.

Своїми рішеннями депутати внесли доповнення до додатку рішення районної ради №37 – 04 – IV «Про план діяльності з підготовки проектів регуляторних актів Вишгородського районуною радою на 2011 рік», доповнивши його двома пунктами (були пропущені з технічних причин). А ще внесли зміни до додатку 1 рішення №121 – 10 – IV «Про затвердження Положення про порядок оплати та надання пільг по оплаті за навчання в школах естетичного виховання дітей району та встановлення розміру плати на навчання».

Затвердили технічні документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок за межами населених пунктів (Лебедівська сільська рада): для ведення особистого селянського господарства (розведення кролів) землекористувачам ПРАТ «МТС Україна» та громадянці Вікторії Будило.

Більшість депутатів не підтримали два рішення. Перше – затвердження робочого проекту по розчищенню підвідного каналу до насосної станції «Роса-300» для транспортування плавучої насосної станції з місця її розташування до русла Десни на території Хотянської сільської ради. Друге – відмовили ТОВ «СОБІ» видати дозвіл на виконання робіт з днопоглиблення та берегоукріплення русла Десни на ділянках 00-06 км та 13-18 км (території Новосілівської та Хотянської сільрад). Тож ці питання не були прийнятні.

Найбільше дебатів викликали питання з переліку «Різне» та й було їх цього разу чимало. Спочатку обговорили можливу зміну статусу міста Вишгорода з районного значення на обласне. Висловлювалися і «за», і «проти», спіраючись на те, що не враховано думку мешканців і є звернення депутатів Ново-петрівської та Хотянської сільрад. Після емоційних дебатів було вирішено взяти інформацію до відома і направити звернення до міської ради, щоб дізнати-

Блиц-інтерв'ю

Олександр НОСАЛЬ:

– Цю сесію мені було приємно проводити. Адже майже усі питання жваво обговорювалися і на засіданнях комісій, і під час проведення сесії, депутати не просто підняли руки для протоколу. Це добре, коли існують полярні точки зору. Адже відомо, що у спорі народжується істина. А головне – у проблемних питаннях учасники сесії не переходять на особистості, а кожен доводить свою думку. Під час палких дебатів я помітив, що ніхто у залі не хоче повертатися до минулих часів, коли, наприклад, міська та районна ради замість того, щоб сісти за стіл переговорів, вставляли палки в колеса одне одному. Ні, зараз такого немає. Голова райдержадміністрації, районний депутат, сільський голова мають різні точки зору, однак одну мету – зробити якнайкраще для району або населеного пункту. Сподіваюся, що у такому ж режимі ми працюватимемо і надалі.

ся про всі аспекти такої зміни, подивитися на досвід інших міст, проаналізувати, що така зміна дасть Вишгороду зокрема і району у цілому.

Потім, не менш жваво, обговорювали статтю начальника відділу з гуманітарних питань виконкому міськради Володимира Ткача «І тягти важко, і віддати шкода» (газета «Вишгород» №42, 15.10.2011 р.). Одностайно висловлювали думку про несправедливі закиди і звинувачення автора начальника відділу культури і туризму РДА Олександр Біляєв, директор центру «Дивосвіт» Олена Андріяш, ряд депутатів, а Олександр Приходько лаконічно зауважив: «Якщо б не Президент, голова ОДА, його заступник Ярослав Москаленко та районна влада, то не мав би Вишгород нічого, що має сьогодні. Багато коштів, що надходять у район, ми направляємо на нашу «столицю» – Вишгород». Сам Володимир Ткач зазначив, що не треба перекручувати факти і у газеті він «висловив свою точку зору. У статті мова йшла лише про ефективне використання спільного майна».

Наприкінці сесії депутати озвучили три звернення. Перше – про вирішення транспортної проблеми (переносу «закільцьованого» біля «Карату» маршруту автобусу №397 (Вишгород – Київ) до облаштованої зупинки біля «Вишеграду»). Друге – чому на території Новопетрівської сільради виділяється 2,8 га землі для будівництва Спасо-Преображенського чоловічого монастиря у той час, коли звичайні мешканці села не можуть отримати землю через її брак? Та останнє – за які кошти побудований пам'ятний знак святам Борису і Глібу та чи має до цього відношення Президент Віктор Янукович? Усі запити районна рада зобов'язалась розглянути та поінформувати депутатів.

Ольга ПЕТРЮК

Фото Олександра Коваленка

Хроніка тижня

19 жовтня голова райдержадміністрації Олександр Приходько провів особистий прийом громадян. До нього звернулося 19 мешканців району. Практично усі питання стосувалися виділення земельної ділянки під будівництво та для ведення городньо-садового господарства. Частина звернень – про надання матеріальної допомоги, а інші – щодо допомоги у спірних питаннях землекористування.

За підсумками прийому голова РДА дав доручення відповідним керівникам управлінь, відділів та структурних підрозділів адміністрації з метою вирішення проблем, з якими зверталися громадяни.

* * *

Днями на черговому особистому прийомі у Лебедівці до депутата обласної ради Руслана Пирського звернулася місцева мешканка, будинок якої повністю згорів два роки тому.

За сприяння керівника громадської приймальні Партії регіонів Марії Дем'янчук та Лебедівського сільського голови Олександра Тишкова обласний депутат відразу вирішив питання, забезпечивши постраждалу тимчасовим житлом: побутовий, утеплений, пристосований для освітлення та опалення вагончик дасть родині змогу спокійно пережити зиму.

* * *

У Сухолюччі відбулися заходи до 68-ї річниці з дня визволення села від німецько-фашистських загарбників. Біля братської могили воїнів, які загинули при визволенні населеного пункту, відбувся мітинг пам'яті. На нього запросили ветеранів війни, керівників установ та організацій, депутатів сільської ради, мешканців і гостей села.

Настоятель храму Казанської ікони Божої Матері отець Миколай відправив заупокійний молебень за усіх загиблих.

Від сільської ради та громадської організації «Кедр» до братської могили поклали квіти.

* * *

У Вишгородській районній гімназії «Інтелект» вже стало традицією у жовтні проводити посвяту першокласників у школярі. Діти з нетерпінням чекали на це свято: вчили віршики, пісні, правила для учнів. І ось цей день настав. 18 жовтня батьки, діти, вчителі зібралися в актовій залі школи. Цього року гімназія «Інтелект» відчинила свої двері аж для п'яти перших класів.

Для шкільного музею кожен клас подарував вишитий рушник з колективною фотографією. Першокласники пообіцяли виконувати правила для учнів, гарно вчитися, а директор Інна Шубко та завуч Валентина Оверченко вручили кожному з них «Посвідчення гімназиста».

Під веселкою вишитих рушників маленькі гімназисти у супроводі класоводів помандрували у країну Знать.

* * *

Минулої суботи у Воропаєві відзначили День села. Депутат районної ради Олексій Матвійчук допоміг організувати концерт хору «Вишгород». Того ж дня на сцені виступали місцевий колектив «Подесняночка» та гості з Нижчої Дублені – ансамбль «Десняночка». Під час урочистостей були відзначені кращі люди села та розіграно лотерею, головними призами якої стали криль та

качка. А ось головними стравами святкового обіду були юшка та каша, приготовлені на вогнищі. Місцеві мешканці також приготували чимало смачних домашніх страв.

Детальніше про святкування Дня села у Воропаєві читайте у наступному номері.

Результати виборів

Сухолюцька сільська виборча комісія повідомляє: за результатом проміжних місцевих виборів, що відбулися 16 жовтня 2011 року, депутатом Сухолюцької сільської ради по виборчому округу №2 обрано Ольгу Василену ГОРОДНЮ.

Повертаючись до надрукованого**Культура – дзеркало душі людської...**

2011 року по Вишгородському району було проведено понад 2848 культурно-масових заходів, з них для дітей – 297.

Колективи художньої самодіяльності

У номері газети «Вишгород» від 15 жовтня надруковано матеріал «І тягти важко, і віддати шкода» начальника відділу з гуманітарних питань виконавчого комітету міськради Володимира Ткача. У колективах культури та освіти ця публікація викликала не тільки бурхливе обговорення, а й ряд думок та запитань, якими вони вирішили поділитись з громадою Вишгородщини.

Культура – це сфера нелегкої праці, яка потребує самовідданості, бажання служити людям, щоб зберегти національну самобутність та не відставати від сучасного ритму культурного життя. Люди, які обрали професію працівника культури, заслуговують на глибоку повагу, адже на їхніх плечах лежить нелегка ноша відповідальності за найцінніше – культурний і духовний розвиток нашого народу. Шкода, що не завжди зустрічаємо розуміння і підтримку. Деяке подивування викликала публікація «І тягти важко, і віддати шкода» (газета «Вишгород» від 15 жовтня). Не можу не відреагувати на цю публікацію, оскільки вважаю, що у багатьох питаннях автор, не володіючи ситуацією, завдає шкоди нашому авторитету, применшує роль культури.

Насамперед, хочу сказати, що мережа закладів культури району досить розвинута. Вона складається із 38 клубних закладів, Вишгородської централізованої бібліотечної системи та 4 шкіл естетичного виховання дітей. Щодня 825 обдарованих дітей, прагнучи пізнати всі таємниці мистецтва, поспішають до Вишгородської, Димерської, Гаврилівської музичних шкіл та до Новопетрівської школи мистецтв.

У 1996 році Законом України «Про освіту» школи естетичного виховання були включені до структури освіти і найменшані початковими спеціалізованими мистецькими закладами. Таким чином, держава визнала їх виключну роль у професійній підготовці національних мистецьких кадрів. Атестація, проведена у нашому районі, показала, що їх робота відповідає усім вимогам початкової ланки спеціалізованої мистецької освіти. Саме ці школи впливають на загальний духовний і культурний рівень населення, виховуючи цінителів і любителів мистецтва, учасників художньої самодіяльності, лауреатів міжнародних та всеукраїнських конкурсів, готують абітурієнтів до вищих мистецьких навчальних закладів, є підґрунтям творчих колективів району.

У клубних закладах району налічується близько 165 клубних формувань для дітей та дорослих. З них, 90 колективів художньої самодіяльності, 36 любителівських об'єднань та 39 фізкультурно-оздоровчих, в яких займаються близько 1829 учасників, з них 1048 дітей та підлітків. Протягом

Вишгородщини є учасниками районних, обласних, всеукраїнських конкурсів та фестивалів. За успіхи в творчій діяльності почесне звання «народний» отримали вокальний ансамбль «Калиновий цвіт» Гаврилівського будинку культури «Поліський», хор «Джерело» Демидівського будинку культури, аматорський фольклорний ансамбль «Лютізка левада» Гута-Межигірського сільського клубу та хор «Вишгород» районного будинку культури «Енергетик».

Бібліотеки району, у свою чергу, щороку обслуговують майже 25 тисяч користувачів, проводять різноманітні культурно-мистецькі акції, підтримують тісний зв'язок з навчальними закладами, громадськими організаціями, радою ветеранів, Вишгородським об'єднанням всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка, громадською благодійною спілкою інвалідів «Онкочорнобиль». У центральній районній бібліотеці функціонує Інтернет-центр, яким щомісячно користується близько 200 читачів. Доступ до Інтернету дає можливість користувачам в повному обсязі задовольнити свої інформаційні потреби та сприяє всебічному розвитку особистості в сучасних умовах.

Центральна районна бібліотека та методичний кабінет РБК «Енергетик» є методичними та інформаційними центрами для бібліотек і клубних закладів району, систематично проводячи семінари, навчання, тренінги, практикуми, їх працівники виїжджають і безпосередньо у заклади культури.

Заклад має дбайливого господаря

Із подивом ознайомились із статтю пана Володимира Ткача «І тягти важко, і віддати шкода», надрукованою у газеті «Вишгород» від 15 жовтня 2011 року. До автора статті у нас виникло ряд запитань.

Найперше, чи відомо Вам, що Вишгородський районний центр художньої творчості дітей, юнацтва та молоді «Дивосвіт» отримав право на оперативне управління приміщення колишнього кінотеатру «Мир», а не на землю, яка його оточує? Прилегла територія вилучена рішенням сесії міської ради у квітні цього року. І земля належить Вишгороду, а значить, «фонтан з очеретом і жабами» теж у власності вишгородців. До речі, територія, що оточує заклад, хоч і не перебуває офіційно в користуванні «Дивосвіту», ретельно прибирається працівниками центру творчості.

Коли «формувався» майно вишгородської територіальної громади? Кінотеатр «Мир» побудований у 1976 році як об'єкт райкіномережі, засновником останнього була Вишгородська районна рада. Отож уже відтоді районна громада є його повноправним господарем.

Щодо «аналізу дбайливого утримання», «ефективного використання», «стратегії», «залучення інвестицій» для розвитку центру творчості «Дивосвіт», то тут сама за себе свідчить Програма розвитку освіти Київщини та Вишгородського району на 2010–2015 роки, де всі ці питання підняті на державному рівні і «розрулювати» (як каже автор статті) їх не треба.

5 вересня 2011 року відбулась зустріч голови райдержадміністрації Олександра Приходька, заступника голови РДА Валентини Духоти, начальника відділу освіти Раїси Клименко з колективом працівників Центру творчості. Всі питання, пов'язані із сучасним станом закладу, перспективами його розвитку, обговорювалися у відкритій конструктивній формі. Проблеми, які вимагали негайного вирішення, тут же розглядалися і певним підрозділам райдержадміністрації дано конкретні завдання, частина з яких уже виконана.

Питання про передачу «Дивосвіту» до комунальної власності Вишгородської міської ради – ось це дійсно «абсурдна ситуація», оскільки ми переконані, що заклад має конкретного і дбайливого господаря.

Гадаємо, що виконавчому комітету міськради треба зрозуміти, що, вносячи певні проблеми на шпальти газети, треба все ж таки глибоко вивчати ці проблеми та об'єктивно їх висвітлювати. І перша конструктивна пропозиція: дати дозвіл на розробку проекту землеустрою для подальшого отримання права постійного користування земельною ділянкою центром творчості «Дивосвіт». Таким чином, ряд питань, піднятих у статті щодо ремонту, реконструкції та обслуговування прилеглої території, був би вирішений. Але відсутність державного акта на право постійного користування земельною ділянкою не дає можливість виготовлення проектно-кошторисної документації та проведення відповідних робіт.

Відділ освіти райдержадміністрації

Надзвичайно прикро з того, що не всі усвідомлюють роль культури в розвитку сучасного цивілізованого суспільства загалом і людини зокрема. Маю на увазі автора статті «І тягти важко, і віддати шкода» Володимира Ткача. Не володіючи інформацією, він необ'єктивно показує стан закладів культури в цілому і це викликає тільки сумні роздуми з приводу некомпетентності автора. Керівник такого рівня зобов'язаний знати законодавство України та історію своєї Батьківщини. Адже в 90-х роках минулого століття під час проведення акціонування державних підприємств об'єкти соціальної інфраструктури, що не ввійшли до статутних фондів акціонерних товариств, передавалися до комунальної або державної власності. Передача здійснювалась відповідно до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності», а також з урахуванням доцільності перебування об'єктів у комунальній власності відповідних територіальних громад села, селища, міста, району, області. Управління майном, що належить до спільної комунальної власності сіл, селища, міста району, проводиться на підставі рішень районної ради, яка здійснює державну політику у даному питанні.

До речі, в управлінні міської ради є центр творчості «Джерело». Ми готові до співпраці з ним в організації свят, концертів, культурного дозвілля мешканців Вишгорода, а також до надання методичної допомоги (оскільки центр створено порівняно недавно).

Відповідно до чинного законодавства, дозволи на розміщення об'єктів торгівлі надаються на підставі рішень виконавчого комітету місцевих рад. З приводу роз'яснення інших норм законодавства в галузі культури пропонуємо автору статті звертатись до відділу культури і туризму Вишгородської РДА.

У подальшому хотілось б почути про заходи щодо збагачення та розвитку культури і духовності населення, про розвиток закладів культури міста, про співпрацю міських органів управління з районною владою. А ще хотілось б нагадати: культура – дзеркало душі людської. Маю на увазі, крім сфери культурної діяльності ще й культуру поведінки ...

Олександр БІЛЯЄВ,
начальник відділу культури і туризму
Вишгородської РДА

спільно з центром художньої творчості «Дивосвіт» неодноразово (лише протягом 2011 року – тричі) зверталися до міської ради про винесення на сесію даного питання, але отримували лише відписки або відмовчування.

Хочеться зазначити, що у місті існує позашкільний комунальний заклад – міський центр творчості «Джерело», якому Вишгородський районний центр художньої творчості дітей, юнацтва та молоді «Дивосвіт» постійно надає методичну, консультативну та практичну допомогу. Готові допомагати і надалі, тому що дуже хочемо, щоб «Джерело» з останнього рейтингового місця піднялося і стало лідером позашкільної освіти в області, як «Дивосвіт».

Заклад освіти, яким є «Дивосвіт», край необхідний, як району, так і місту. Налічуючи 2384 вихованці, він є найбільшим не лише в області, а й в усій Україні. Тільки у місті Вишгороді працюють 43 гуртки, які відвідують близько 800 вихованців. Діти показують високі результати на різного рівня конкурсах, захищаючи честь не лише району, а й області. А заходи, які проводяться центром для мешканців міста і району, завжди збирають повний зал і це є найкращою оцінкою нашої роботи.

Однак, викликає стурбованість часта поява біля приміщення центру «Дивосвіт» невідомих осіб з вимірювальними приладами, які явно зацікавлені даною територією. І, мабуть, їхні дії спрямовані не на розвиток позашкільної освіти у районі та місті...

І наостанок, якщо Вишгородська міська рада вважає себе співвласником центру творчості «Дивосвіт», то дуже хотілось б, щоб для розвитку закладу вона зробила стільки ж, скільки робить Вишгородська райрада та райдержадміністрація.

Працівники центру творчості «Дивосвіт»

Міжнародна співпраця

Зустріч на німецькій землі

У святкуванні 20-річчя партнерських відносин між італійським містом Будріо та німецьким містом Айхенау 14-16 жовтня взяла участь і делегація Вишгородщини.

Вишгородський район представляли заступники голови райдержадміністрації Валентина Духота та Тамара Овчиннікова, начальник відділу освіти Раїса Клименко, начальник відділу у справах сім'ї, молоді та спорту Микола Горвий, вчителька німецької мови Вишгородської районної гімназії «Інтеллект» Тетяна Михалко.

15 жовтня відбулася офіційна зустріч у магістраті. Валентина Духота передала вітання містам-побратимам від голови Вишгородської РДА Олександра Приходька та Вишгородського

міського голови Віктора Решетняка, висловила сподівання на подальші партнерські взаємини між Вишгородом і Айхенау, котрим у наступному році виповниться двадцять років. Делегації міст-побратимів обмінялися пам'ятними подарунками.

У ході дводенного візиту представники нашого району відвідали навчальні заклади Айхе-

нау, міську пожежну частину, притулок для людей похилого віку, ознайомилися з історичними та культурними пам'ятками міста. Завдяки привітності та відкритості баварців, не зважаючи на мовний бар'єр, всі зустрічі на німецькій землі проходили в атмосфері дружби та взаєморозуміння.

Коментуючи поїздку, Валентина Духота зауважила, що таке спілкування є надзвичайно корисним, адже багато чого у діяльності культурних, освітніх та соціальних закладів Айхенау, з діяльністю яких ознайомилась наша делегація, можна повною мірою використати у роботі нашої соціальної сфери, багато чому треба і повчитися, зокрема, у ставленні до літніх людей та людей з обмеженими можливостями.

Василь ТИМОШЕНКО

Фестиваль мрій

Двадцятку найталановитіших визначили серед школярів

Минулих вихідних у Лютізькій школі відбувся фінал дитячих творчих змагань «Фестиваль мрій». Із двохсот фіналістів обрано двадцятку найталановитіших дітей.

Фестиваль районного масштабу тривав майже півроку – у школах Вишгородщини проходили відбіркові етапи, у котрих діти змагалися з різних творчих дисциплін: танцю, співів, малювання, фотографії, скаутських та спортивних навичок, театрального мистецтва тощо. Влітку зробили невеличку перерву із відпочинком у справжньому скаутському таборі. І ось зараз у Лютіжці краці з кращих боролися за призові місця. Такі унікальні змагання з пошуку талановитих та обдарованих дітей започаткував президент благодійного фонду «Джерело надії», перший заступник голови Київської облдержадміністрації Ярослав Москаленко. Мета фонду не лише знаходити таланти, а й всебічно підтримувати їх надалі.

Фінал проходив за звичним для учасників сценарієм – діти самостійно ділилися на команди, вигадували назви та отримували завдання, котрі виконували

у квест-режимі. Підтримували школярів вчителі та батьки, котрі, слідкуючи за перебігом подій, знайомилися з роботами деяких учасників – у спортивній залі працювала виставка малюнків та фотографій.

Нарешті, по закінченню перегонів, члени журі визначили двадцятку найсильніших творчих школярів у різних категоріях, зокрема, Софію Бортнікову, Максима Скорохода, Роксолану Мичиговську, Олександра Бурого, Ірину Кацімон, Олексія Голтвенка, Владислава Степанова та інших. Треба зазначити, що окрім кубків, грамот та подарунків, ці діти матимуть подальшу підтримку від організаторів та викладачів. Їх будуть запрошувати до участі у відповідних конкурсах та змаганнях, постій-

но супроводжувати у творчому навчанні, допомагати. Так, приміром, фотороботи деяких школярів вже публікують в обласній пресі. А після урочистих нагороджень відбувся концерт: учасники змагань показали свої мистецькі здібності.

Не залишилися на цьому святі поза увагою і викладачі, котрі працювали і працюватимуть далі з дітьми на всіх етапах. Від імені Ярослава Москаленка, котрий, на жаль, не зміг бути присутнім на фіналі, вони отримали подяки за сприяння у гармонійному вихованні та творчому розвитку талановитих дітей. Самі ж діти на знак подяки попросили передати Ярославу Миколайовичу запашний коровай.

А тим часом в організаторів на меті нові етапи і змагання, котрі виходитимуть на обласний рівень. Тож тепер «Фестиваль мрій» шукатиме таланти не лише у Вишгородському районі, а по всій Київській області.

Марія ФІЛАТОВА
Фото автора

Більше фото на сайті газети: gazetaslovo.com.ua

В облдержадміністрації

Управляти треба ефективно

В облдержадміністрації відбулася нарада з питань управління майном спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Київської області. Нараду провів перший заступник голови КОДА Ярослав Москаленко.

На переконання Ярослава Москаленка, одним із найактуальніших завдань облдержадміністрації і обласної ради є вирішення питання ефективності використання комунального майна з метою отримання належних доходів до місцевого бюджету та надання населенню області належного обсягу суспільно важливих послуг. При перевірці ефективності використання майна спільної власності, яку проводить КУ КОП «Фонд комунального майна», порушення чинного законодавства та невиконання рішень обласної ради. Зокрема, відсутність фінансових звітів підприємств; несплату до обласного бюджету 50% від орендної плати; неподання або невчасне подання звітності про наявні вільні площі нерухомого майна, яке можна здати в оренду; передача майна іншим особам без оформлення договору оренди і т. д.

Це далеко не всі порушення, виявлені в ході перевірки комунальних підприємств. Щоб виправити ситуацію, підпорядкованим суб'єктам господарювання доручено до 30 жовтня надати звіти про фінансово-господарську діяльність, керівникам комунальних підприємств терміново погодити фінансові плани на 2012 рік. Постійна комісія з питань комунальної власності обласної ради планує вже на початку листопада заслухати детальний аналітичний звіт з питання ефективності управління майном спільної комунальної власності.

Перший заступник голови КОДА зауважив, що з метою вдосконалення роботи системи управління об'єктами спільної власності буде доцільним такі наради проводити щоквартально, тримаючи під постійним контролем виконання рішень обласної ради, розпоряджень, доручень облдержадміністрації з питань управління майном. Підсумовуючи розгляд питань, Ярослав Москаленко зауважив: «Управління майном повинне бути ефективним. Сподіваюсь, що сьогоднішня нарада стане початком конструктивної роботи з питань управління майном та недопущення в подальшому названих вище порушень та недоліків».

Мобільна група ліквідуватиме «конверти»

Київська облдержадміністрація створила мобільну групу для надання допомоги райдержадміністраціям та міськвиконкомам області у боротьбі із зарплатами «в конвертах». Про це на нараді повідомив голова обласної робочої групи з питань легалізації заробітної плати, перший заступник голови КОДА Ярослав Москаленко.

Головним завданням мобільної групи буде робота з так званими «мінімізаторами» – підприємствами, що декларують виплату мінімальної заробітної плати. «Для мінімізаторів буде встановлено індикативний рівень мінімального розміру заробітної плати, але не менше 1500 грн, – повідомив Ярослав Москаленко. – Наразі у деяких районах області рівень середньомісячної заробітної плати за підсумками I півріччя був нижче 2000 грн. Це Барішівський, Білоцерківський, Богуславський, Бородянский, Васильківський, Володарський, Кагарлицький, Переяслав-Хмельницький, Сквирський, Ставищенський, Тарашанський, Тетіївський і Фастівський. Цим районам буде приділена особлива увага».

Як зазначив перший заступник голови ОДА, до обов'язків групи входить створення переліку мінімізаторів, ведення моніторингу, організація телефонних «гарячих ліній», важливим напрямком діяльності із легалізації зарплати повинна стати робота із ЗМІ, профспілками, трудовими колективами.

Мілана ЛЕВЧЕНКО

Влада і громада**Ювілей
Євангелія**

Днями у райдержадміністрації заступник голови РДА Валентина Духота провела засідання робочої групи з питань підготовки та відзначення 450-річчя Пересопницького Євангелія.

Мета заходу – популяризація Пересопницького Євангелія не лише як скарбниці вираження української самобутності, але, в першу чергу, як джерела духовних цінностей.

«Наші пращури-українці бережно зберігали цю реліквію і донесли до нас, нащадків. Однак Пересопницьке Євангеліє – це не тільки історичний документ, але й збірка моральних та культурних цінностей, яких ми маємо дотримуватись та навчати наших дітей», – наголосила Валентина Духота, відкриваючи засідання.

Під час обговорення пастор Євангельської церкви Бога Живого Олександр Озеруга, який, до речі, був ініціатором проведення цього засідання, порушив питання необхідності поширення серед молоді основних законів цього шедевр слов'янської культури.

Валентина Іванівна завірила, що і священнослужителі, і освітяни у справі відродження духовності та утвердженні моральних цінностей можуть розраховувати на підтримку голови райдержадміністрації Олександра Приходька.

«Вже є відповідний Указ Президента України, готується розпорядження голови райдержадміністрації, найближчим часом буде створено оргкомітет з підготовки та відзначення 450-річчя Пересопницького Євангелія», – поінформувала присутніх завідувача сектором внутрішньої політики, преси та інформації Вишгородської РДА Олена Глава.

У контексті популяризації серед молоді Пересопницького Євангелія учасники засідання також розглянули питання проведення тематичних уроків духовно-морального спрямування у навчальних закладах району, тематичних виставок у бібліотеках та громадських бібліїчних читань.

Урочистий захід заплановано провести 30 жовтня у будинку культури «Енергетик». На свято запросять представників різних релігійних конфесій задля об'єднання та популяризації слова Божого, молоді, школярів, представників установ та організацій району. Також заплановано виступ ректора Київського Біблійного Інституту та Магістра Біблії і Богослов'я Острозької Академії Сергія Манелюка.

«Маємо велике бажання та надію, що після усіх заходів, які відбуватимуться на державному та районному рівнях, у суспільстві загалом та у церковному середовищі зокрема, відбудеться духовне пробудження українського народу й особливо молоді, – наголосила Валентина Духота. – Щоб Пересопницьке Євангеліє стало не просто книгою чи цінним раритетом, а практикою життя кожного українця».

Наталія ВАСИЛЕНКО

Звичаї. Традиції. Обряди**Салют на честь Хотянівки**

Минулої суботи хотянівці гучно відсвяткували День села. Розваг та дозвілля вистачило на всіх. Навіть хмура та холодна погода із дощем не змогла зіпсувати піднесений настрій мешканців, а тим паче змусити організаторів змінити плани.

Через погоду святкування проходило у будинку культури та частково на площі біля сільської ради. З одного боку перед входом встановили просторий білий намет і столи – тут частували гостей свята. А неподалік з іншого боку працювала польова кухня: у двох

величезних котлах диміла рибна юшка. Через це навкруги стояв неймовірно заманливий апетитний аромат.

Поки по обіді дорослі хотянівці збиралися біля будинку культури, малеча весело стрибала на яскравому надувному батуті, що встановили у холі будинку культури. Батькам доводилося навіть знімати з дітей верхній одяг, настільки спекотно їм було. А хто був поменше віком і ще не наважувався лізти на батут, гралася з повітряними кульками, котрі кольоровими хмарами літали під стелею.

Крім того поряд у цьому ж приміщенні працювала виставка місцевої художньої студії «Мистецтво». Її керівник Юлія Павловська представила загалу найкращі роботи своїх вихованців: «У нас в студії навчаються малюванню близько двох десятків дітей віком від дев'яти до п'ятнадцяти років. Вони малюють не лише олівцями та фарбами на папері, а й маслом на полотні. Їхні твори достойні того, щоб ними пишалися. Нехай наші односельчани знають, які талановиті діти зростають у Хотянівці».

Нарешті, коли актовка зала була заповнена, урочисту частину відкрив Хотянівський сільський голова Володимир Грищенко: «Мені приємно вітати всіх вас на святі нашого села. З кожним роком наша маленька батьківщина змінюється на краще. До цього докладають багато зусиль і влада, і ви, мешканці Хотянівки. Так, є ще багато невирішених проблем. Проте ми про них знаємо і разом будемо вирішувати. Тому я

вдячний людям нашого села – ви душа Хотянівки. Бажаю вам міцного здоров'я, благополуччя, наснаги і тепла. І на знак того, що ми цінуємо наших людей, їхню роботу і вчинки, хочу відзначити грамотами і подяками найактивніших, тих, хто дійсно живе громадським життям, небайдужий до загальних проблем. Спасибі вам!».

Окрім мешканців-активістів, подяки і грамоти отримали колективи сільської сфери, підприємці та депутати, котрі допомогли в організації святкування. Продовжив естафету привітань житель Хотянівки Микола Дудар – він зачитав уривки зі своєї поетичної збірки, у котрій навіть був вірш, присвячений Хотянівці. А завершили урочисту частину концертом місцевого колективу «Весняночка» та київського – «Волиняни».

А тим часом поза стінами актової зали святкування тільки набирало обертів – все більше сходилися люди, особливо молоді. Дітей вже розважали клоуни-аніматори. Поки тривало спілкування, на столах почали розставляти страви та закуски (у меню були, окрім заявленої рибної юшки, вареники, рум'яні пиріжки, «живильні» напої тощо). У приміщенні налаштували музичну апаратуру, і розпочалася дискотека у стилі 80-х. А завершальним акордом у святкуванні став салют.

Марія ФІЛАНОВА
Фото автора

Культура і мистецтво**Кіно знімають... на Вишгородщині**

Це спільний українсько-російський проект – серіал з робочою назвою «Захисниця», у якому грають улюбленці багатьох глядачів – актори Ада Роговцева, Катерина Климова, Сергій Горобченко, Володимир Горянський, Віталіна Біблів, Ольга Когут, Дмитро Орлов та інші.

На території Новопетрівської лікарні знімалася чергова сцена, де дві жінки гамселять одна одну, а маленький хлопчик їх рознімає... Довкола камери, освітлювачі, звукорежисер – все це трохи збивало з пантелику новопетрівчан, які поспішали до лікарні. Однак терпляче чекали доки знімуть той чи інший дубль, бо кіно у нас – справа шанована. Район вже не перший рік приваблює кінематографістів і природою, і архітек-

турою – один музей «Битва за Київ у 1943 році» чого вартий! Корінному киянину Олександру Тименку наші провінційні краєвиди незвичні, втім працювати цілком комфортно, весь час, доки готувались та проводили зйомку, посміхався.

Сюжет восьмисерійного фільму – про людей, їх проблеми, труднощі. Це і детектив, і мелодрама, тобто фільм про життя. Задіяні гарні актори.

У тендітній дівчині акторку впізнаєш не одразу. Втім, росіянка Катерина Климова зіграла ролі у багатьох фільмах. Найбільш відомі – «Бідна Настя», «Грозові ворота», «Ми з майбутнього», «Втеча». У цьому серіалі у неї – головна роль захисниці, яка прагне навести лад у відділку поліції, куди після навчання повертається

працювати. Закінчується все добре. Але, щоб побачити як саме, – слід почекати до наступного року, коли серіал вийде на екрани: зйомки закінчаться на початку листопада, потім процес монтажу, озвучання, інші необхідні процедури, які кінострічка проходить перед тим, як потрапити на суд телеглядачів.

Місцеві жителі кажуть, що кіношники трудяться з ранку і до пізнього вечора. Щоб процес йшов швидше, залучають до підсобної роботи і новопетрівчан. Та й у масовках традиційно задіяні місцеві мешканці. Тим цікавіше буде їм довгими зимовими вечорами ділитися враженнями від зйомок, шукати у кадрі себе чи сусіда, переглядаючи улюблений серіал.

Наталія ВАСИЛЕНКО

Хіба одного режисера спокусила прекрасна природа Вишгородщини? Ще Леонід Биков милувався нею і знімався у наших краях, як актор, і режисерські задуми

нерідко втілював у життя саме на нашій місцині. А нині із зйомками нового серіалу завітав до Нових Петрівців режисер Олександр Тименко зі своєю командою.

Звичаї. Традиції. Обряди

Свято Покрови Пресвятої Богородиці на Вишгородщині досить шановане і у багатьох селах є храмовим. Це стосується і Козаровичів, де на початку ХХ ст. збудували церкву Покрови, що була однією з найбільших на правому березі Дніпра. І хоча старого храму, як і справжнього древнього села, уже давно немає на мапі району, але це свято козаровичани шанують і нині. Тому і День села відзначають саме на Покрову.

Дуже приємним виявився той факт, що свято було організоване силами самих мешканців села. Біля ошатно вбраної сцени розмістили виставку малюнків юних місцевих художників, які, до речі, дуже гарно малюють. Кожен бажаючий міг проголосувати за того чи іншого митця і обрати найкращий витвір. Найменші козаровичани з великим задоволенням каталися на каруселях.

За словами сільського голови Володимира Овсієнка, готуватися до свята почали завго. Директор місцевої школи Євген Мірошніченко виділив приміщення, де у позаурочний час відбувалися репетиції, адже розвеселяли своїх односельців не лише дорослі – левову частку роботи взяла на себе учні 3–11 класів. І хоча їм довелося мокнути під дощем, мерзнути, але вони поводили себе як справжні артисти,

активістів козаровицької громади. Веселі, запальні співаки виступають не лише у рідному селі, запрошують їх і на виступи до інших сіл, що, правда, поки лише у Вишгородському районі, але, хтзна, можливо у них попереду справжні гастрольні турне.

За сумлінну працю та розвиток села найактивнішим козаровичанам вручили подяки від сільської ради. А футбольній команді «Козаровичі» видали сертифікат на 1000 грн для придбання форми. І хоча футболісти поки вимушені тренуватися на стадіоні школи, але наразі вирішується земельне питання щодо будівництва стадіону, обговорюється проектна документація.

Понад 200 мешканців села під час війни

роботи, та й читачам, яким теж має бути зручно відвідувати бібліотеку.

Взагалі ми – дотаційна сільська рада і своїх коштів, практично, немає. Але як тільки з'являється можливість, намагаємося допомогти тим закладам, що знаходяться у селі. Так, виділили по 20 тис. грн для ФАПУ (закупили обладнання, замінили вікна) та місцевої школи (на мультимедійне обладнання).

Розповів пан Володимир і про те, що Козаровичі постійно благоустроюються. Усі дороги мають тверде покриття. «Це не ідеальний варіант, – наголошує голова, – але ми постійно за цим доглядаємо. Все ж і того болота, що було раніше, немає. На усіх вулицях є освітлення. У залежності від фінансування добавляємо кількість ліхтарів».

Депутатський корпус, виконком сільської ради постійно організовують суботники, подають приклад іншим, прибираючи село від сміття. А от громада села не дуже активна у цьому плані. За словами сільського голови, причина цього – не досить тісна співпраця депутатів зі своїм електоратом. Хоча це стосується не усіх. Є депутати, які знаходять спільну мову зі своїми виборцями і території, прилегли до домівок, завжди чисті. У Козаровичах розташоване дочірнє підприємство «Крафт-Фудз» – «Спрінтер Ка», працівники і керівництво якого теж надають свою допомогу місцевій раді. А взагалі без підприємств, платників податків, простим населенням пунктам виживати досить складно. Сьогодні селу допомагає районне керівництво. У питаннях формування бюджету консультує депутат районної ради, мешканка села Лідія Кордон.

А основним питанням залишається будівництво дитячого садочка. Адже у селі близько 90 дітей дошкільного віку. Батьки вимушені возити їх до Демидова, що не дуже зручно. Колись був у Козаровичах і дитячий садок, і будинок культури, що належали радгоспу. Після розпаду господарства клуб перейшов до відділу культури і був проданий з аукциону. Садочок викупила сільська рада, але то було уже не приміщення, а руїни, залишилася лише земля. Наразі закінчується експертиза проекту нового садочка, який буде добудований до школи. На 2012 рік з бюджету області заплановано фінансування його будівництва.

...За спілкуванням досить швидко пролетів час і мешканців та гостей Козаровичів почали частувати козаровицькою печеню. На сцену вийшли «Журавліні ключі», а на небі розсіялися хмарки. Святковий феєрверк був тільки початком веселощів.

Оксана ШУПИК

Фото Олександра Коваленка

Козаровицька Покрова

за що отримали оплески та овації. До речі, усім маленьким мешканцям Козаровичів вручили солодкі подарунки від районної організації Партії регіонів.

Привітав односельців зі святом і сільський голова. Згадав Володимир Сергійович про те, що мало сіл на Вишгородщині можуть похвалитися тим, що до них приїздили перші особи держави, відомі у всьому світі артисти. А у Козаровичах побували... Але і самі козаровичани були серед найкращих у художній самодіяльності в Україні. І зараз у селі є свій аматорський ансамбль «Журавліні ключі» (художній керівник Петро Пишкін). Налічує колектив 25

пішли боронити рідну землю, кожен четвертий так і не повернувся додому. Усіх загиблих односельчан вшанували хвилиною мовчання, а право покласти квіти до пам'ятника загиблим надали Ярославу Заремблюку та Ігорю Забродському, учням Козаровицької середньої школи.

Поки на сцені відбувалося дійство, сільський голова з великим задоволенням погодився розповісти про сьогоднішній Козаровичів, його мешканців.

«Від старих історичних Козаровичів, – почав свою розповідь Володимир Сергійович, – залишилася лише одна вулиця, яку зараз називають хутором. А саме село було затоплене водами Київського водосховища. Те, у якому ми живемо зараз, з'явилося у 1964 році. Колись тут була дуже гарна церква, збудована 1903 року. Після революції, коли знищували церкви, у нашій зробили клуб, а потім взагалі зруйнували. З цегли, якою була збудована церква, вимостили стару димерську дорогу.

Була у нас і народна бібліотека. Хоча, в принципі, вона є і зараз, але у дуже поганому стані – прогнила підлога, немає електрики. І хоч бібліотека знаходиться на балансі відділу культури, але сільська рада допомагає, як може. Плануємо провести ремонтні роботи найближчим часом. Шкода людину, яка там працює, мають бути хоч елементарні умови для

«Гаряча лінія»

На зв'язку – податкова

У Державній податковій інспекції Вишгородського району відбулася «гаряча лінія» – «Зміни до Податкового кодексу України». На запитання, що піднімалися під час «гарячої лінії», відповідали фахівці ДПА в Київській області та місцевої ДПІ. Більшість з цих питань, безперечно, будуть цікаві широкому загалу читачів.

– Чи враховуються при визначенні оподаткованого прибутку підприємства витрати, понесені у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у платника єдиного податку – юридичної особи?

– З 1 квітня 2011 року, відповідно до пп. 139.1.12 Податкового кодексу України, при визначенні оподаткованого прибутку не враховуються витрати, понесені у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних і нематеріальних активів фізичної особи – підприємця, який сплачує єдиний податок (крім витрат, понесених у зв'язку з таким придбанням у фізичної особи – платника єдиного податку, який здійснює діяльність у сфері інформатизації).

Тобто, витрати, понесені у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних і нематеріальних активів у юридичної особи – платника єдиного податку, враховуються при визначенні оподаткованого прибутку на загальних підставах.

– Підприємство займається збиранням, заготовлює і переробкою деяких видів відходів вторинної сировини, чи є вони платниками екологічного податку?

– Ні, за умовами пункту 240.5 статті 240 Податкового кодексу не є платниками екологічного податку за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах суб'єкти господарювання, які мають ліцензію на збирання і заготовлюють відходи як вторинної сировини, провадять статутну діяльність із збирання і заготівлі таких відходів, що розміщуються на власних територіях (об'єктах), та надають послуги у цій сфері.

– Працівник у липні 2011 року отримав заробітну плату – 1300 грн. Але він при цьому є приватним підприємцем. Чи можна застосовувати податкову соціальну пільгу до його липневої заробітної плати?

– Можна, оскільки Податковий кодекс, на відміну від Закону № 889 «Про податок з доходів фізичних осіб», не містить прямої заборони щодо застосування до заробітної плати фізичної особи, яка одночасно зареєстрована підприємцем (одержує доходи від підприємницької діяльності), податкової соціальної пільги.

– Як відображаються витрати на рекламні заходи по-новому згідно з ПКУ?

– Підприємство, що розробляє схему заходів щодо організації рекламної компанії, має оформити: наказ керівника про проведення рекламних заходів; план підготовки до проведення рекламних заходів; кошторис витрат на проведення рекламних заходів; накладні на відпуск товарно-матеріальних цінностей (ТМЦ) зі складу; звіт про проведення рекламних заходів.

Якщо витрати можна визнати рекламою (пп. 140.1.5 ПКУ) або витратами на збут – витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг), на передпродажну підготовку товарів (пп. 138.10.3 ПКУ) та, якщо витрати належним чином документально підтверджені, то підприємство спокійно відображає такі витрати в бухгалтерському та податковому обліку. У податковому обліку такі витрати необхідно віднести до інших витрат (витрати на збут).

– За наслідками перевірки щодо своєчасності сплати податкового зобов'язання, крім податкового повідомлення-рішення, підприємству склали та виписали протокол про адміністративне правопорушення за підписом інспектора, який проводив перевірку. Раніше протокол про скоєне адміністративне правопорушення підписувала керівна особа ДПІ. Чи правомірні дії податкової інспекції?

– У відповідності до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих норм Податкового кодексу України» від 07.07.11 № 3609-VI: пункту 20.2. (права, передбачені підпунктами 20.1.1 – 20.1.11, 20.1.21, 20.1.23 – 20.1.26, 20.1.29 – 20.1.31, надаються посадовим особам органів державної податкової служби, а права, передбачені підпунктами 20.1.12 – 20.1.20, 20.1.22, 20.1.27 – 20.1.28, 20.1.32 – 20.1.39 цієї статті, надаються головам державних податкових служб і начальникам державних податкових інспекцій та їх заступникам), а саме – посадові особи ДПІ мають право складати стосовно платників податків – фізичних осіб та посадових осіб платників податків – юридичних осіб протоколи про адміністративні правопорушення в порядку, визначеному законом.

Оксана НЕДІЛЬКО,

завідувач сектору із забезпечення доступу до публічної інформації у Вишгородській районній ДПІ

Вдячні благодійникам

Пірнівська сільська рада висловлює велику вдячність «Духовно-просвітницькому центру «Богоявлення» в особі голови правління Карини Злочевської за постійну допомогу, турботу та піклування про здоров'я тих, хто цього потребує, в тому числі Вікторії Опалько. Нехай джерело вашої благодійності повниться і служить людям на добро.

З повагою, **Сергій КНИЖНИКОВ**,
Пірнівський сільський голова

НА ЗНИМКУ: **Сергій КНИЖНИКОВ** спілкується з матір'ю Вікторії ОПАЛЬКО та секретарем Центру Юлією БОСОЮ.

Куди подівся потяг?

Тільки-но звикнеш до зручностей, як з якихось невідомих причин доводиться відмовлятися від них. А як відомо – до хорошого звикнути легко, а навпаки, ой, як складно.

З нетерпінням усі вишгородчани та й мешканці сусідніх сіл чекали відкриття залізничного сполучення між Вишгородом та Києвом. І ось наприкінці минулого року нарешті запрацював такий довгоочікуваний маршрут «Київ-Петрівка». Це виявилось дуже зручно, мобільно та й економічне наскільки. Особливо для студентів. У зв'язку з підготовкою до чемпіонату студентів «Формула-1» на воді, у квітні дизель-потяг тимчасово припинив свою роботу. Усі пасажирів поставилися до ситуації з розумінням, адже готуємося до такої визначної події та й у місті такі разючі перетворення, що гріх не проявити терпіння і розуміння. «Формулу» благополучно провели, нашим оновленим Вишгородом намиливалися, оцінили зручності їзди по шикарній дорозі, яку регулюють три світлофори, та далі у вир життя, подій, роботи. І вже звичний дизель помчав нас до Києва. Але ось раптом кудись зник.

Хотілося б дізнатися у чому причина припинення руху та коли його відновлять і чи відновлять взагалі?

Надія ВОЗНА
м. Вишгород

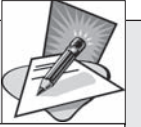
Перший заступник голови Вишгородської райдержадміністрації Вячеслав САВЕНОК на наше звернення поінформував:

– Насамперед, хочу подякувати небайдужим мешканцям Вишгорода, які переймаються питанням приміського сполучення, й висловлюють свої зауваження та пропозиції.

Також хочу зазначити, що для райдержадміністрації зупинка дизель-потягу виявилася такою ж несподіваною, як і для пасажирів. Після звернення до керівництва галузевого об'єднання «Південно-західна залізниця» у телефонному режимі отримали відповідь, що проводяться роботи з ремонту залізничних колій та рухомого складу. Про терміни відновлення руху чіткої відповіді нам не надали. Днями до вищезгаданої організації надіслано листа із проханням дати чіткі роз'яснення причини припинення руху та терміни його відновлення. У наступних номерах «Слова» читачі матимуть повну інформацію з цього приводу.

До речі, питання транспортного обслуговування – на постійному контролі керівництва РДА. Останнім часом, за результатами звернень громадян та зустрічей з громадськими організаціями, направлено листи за підписом голови РДА керівникам автопідприємств з рекомендаціями щодо поліпшення обслуговування пасажирів, зокрема, пільгових категорій, відбувалася також робоча нарада, під час якої розглянуто проблеми транспортного обслуговування (детальніше – в наступному номері).

Редакційна пошта «Слова»

Вулицями старого Львова прогулялись освітяни Вишгородщини

З нагоди професійного свята Дня працівників освіти Вишгородська районна організація профспілки працівників освіти і науки України організувала для освітян чудову екскурсійну поїздку до казкового історичного міста Львова. Відвідали місто Лева педагоги, вихователі дошкільних закладів, директори, працівники відділу освіти, керівники первинних профспілкових організацій навчальних закладів. Очолили екскурсійний тур начальник відділу освіти Раїса Клименко та голова районної організації профспілки Віктор Кійко.

Яке то щастя нам, педагогам, подорожувати рідним краєм, знайомитися із найцікавішими парковими ландшафтами, найрідкіснішими пам'ятками цивілізації, вбирати в душу лірику природи, примхи погоди, витвори людської фантазії, думкою переноситися в ту епоху, від якої нам у спадок залишилися споруди, картини, музейні експонати та інше!

І ось Львів. Чудова можливість ознайомитися з історичними пам'ятками, багатством і різноманіттям архітектурних стилів XI–XX ст.: церква Св. Єлизавети, Львівська Політехніка, кафедральний собор Св. Юри, Личаківське кладовище, Львівський Університет, аптека-музей «Під чорним орлом», яка, до речі, є першою з існуючих у Львові

аптек та єдино діючою в Україні та Європі.

Львів зумів поєднати у собі минуле та сучасне. Ми побачили життя неквапливе, з притаманним йому величним спокоєм. Ходили вуличками цілий день, щоразу відкриваючи для себе щось нове та цікаве. Родзинкою цього неповторного міста є кава, запах якої заманює до кав'ярень на кожному кроці. Із величезним задоволенням смакували каву по-львівськи,

по-відецьки, дослухаючись до мелодійних передзвонів недільного богослужіння.

Це було дивовижно! Тепер ми розуміємо, чому Львів називають справжнім діамантом Східної Європи. Адже все, що ми побачили, нагадує музей під відкритим небом, де все навколо – будівлі, збудовані в різних стилях, пам'ятники, вузьенькі вулички, вимощені камінням дороги, величні храми – створює відчуття завмерлого часу.

Якщо ви шанувальник пізнавального відпочинку, старовинних замків та пам'яток архітектури, любите запашну каву – тур до Львова це те, що вам потрібно.

Тетяна ТКАЧ,
методист районного відділу освіти

Коли згадають і про наші будинки?

Багато чого змінилось у нашому місті останнім часом. Чудові дороги, широкі тротуари, клумби, дитячі майданчики... Дякуючи районній та місцевій владі, наш Вишгород молодіє практично з кожним днем. Але про наші будинки чомусь забули...

Проживаємо на вулиці Дніпровській. За цей рік у нас поновили дорогу, зробили тротуари – нічого не можемо закинути в цьому плані владі. Але про діток наших, що мешкають у будинках №3, №3а, №3б (це, практично, один п'ятачок) чомусь ніяк не потурбуються. Маємо на увазі дитячі майданчики чи, радше, їхню відсутність. Раніше тут були і симпатичні

дерев'яні будиночки, і «гірки», придатні для гри, і лавочки, щоб матусі посиділи, поки дітки граються, і чимало інших споруд. З часом це все занепало, хоч як ми і не намагалися його підтримувати – фарбували, ремонтували, латали...

Ми готові взяти активну участь в облаштуванні дитячих майданчиків, адже наскільки це матусям спокійніше, коли дітки граються біля будинку, а не ходять десь по сусідніх дворах. Але ж перші кроки в цьому плані мають зробити наші комунальники, місцева влада, адже повинні бути якісь плани розміщення малих архітектурних форм, якщо такими можна вва-

жати споруди, що встановлюють на дитячих майданчиках, потрібні якісь матеріальні ресурси.

Розуміємо, що одразу все не можна зробити, але ж чомусь у будинках навкруг дітки мають де гратися, а у наших дворах тільки стирчать кілька понівечених металевих «скелетів», про застосування яких лише можна здогадуватися. Не можемо допустити, що міський голова Віктор Решетняк, який турботливо ставиться до кожного куточка нашого міста, не знає про наші проблеми. То в чому ж тоді річ?

Мешканці вулиці Дніпровської
(буд. №3, №3а, №3б)
м. Вишгород

Скаутам потрібна підтримка

Відбулася першість серед скаутських команд області «Київська Січ». У заході взяла участь і команда Вишгородщини.

Юні скаути показували свої уміння зі стрільби з пневматичної гвинтівки, метання гранати, стрийової підготовки, долали смугу перешкод, ділилися знаннями з історії. Змагання відбулися у центрі військово-патріотичного виховання «Десант».

Участь у змаганнях команди скаутського спортивно-туристичного клубу Вишгородської школи №1 стала можливою за допомоги народного депутата України Костянтина Бондарева, який надав спонсорську допомогу для підготовки та участі. Ми дуже вдячні пану Костянтину за підтримку.

Наразі на базі школи №1 створений скаутський клуб, діє гурток лідерів. Маємо на меті відкрити гурток з бойових мистецтв – айкідо, дзюдо тощо. Але, на жаль, спортивна зала потребує ремонту. Тому звертаємося до усіх небаждужих – меценатів, партійних організацій допомогти нам у її облаштуванні. Сподіваємося, що на Вишгородщині є небаждужі люди, адже все, що ми робимо – заради дітей і їхнього майбутнього.

Микола ТРУШ,
вчитель фізичної культури Вишгородської ЗОШ №1

Історична спадщина

Той факт, що сьогодні такої нації як козацтво не існує в природі, ще не означає, що зникла генетична пам'ять цього народу, який частково знищений, а частково все ж асимілювався в народах Євразії, на інших континентах. Та й підсвідомість людська не зникла, а навпаки, ось уже майже три десятиліття активно працює в напрямку відродження козацької нації, відтворення його історії, традицій.

Активним учасником цього процесу є наш земляк, президент Міжнародної академії козацтва, генерал-полковник Віталій Кушнірук. Сьогодні готується до друку його книга про добу козацтва, його невмирущий дух, який завжди допомагав Україні вистояти у нелегкий час поневірян, фізичного і духовного рабства.

Віталій Миколайович своєю працею доводить, що на теренах України існувала окрема нація – козаки, і намагаючись достукатись до генетичної пам'яті сучасників, шле їм свої запитання: «А що ж ми, спадкоємці козаків? Чи зможемо відродити в нашій нинішній Україні бодай козацький дух? В архівах знаходимо паспорти, де чорним по білому в графі «національність» написано – козак. Цю націю послідовно винищували, починаючи від німецької зайти – Катерини II і закінчуючи Троцьким і Свердловим в тридцять років минулого століття. Чи і в незалежній нашій Україні вона буде у забутті?».

Автор передав газеті «Слово» кілька розділів з нової книги і сьогодні ми починаємо знайомити з ними наших читачів.

Віталій КУШНІРУК

Йде третє тисячоліття, освоємо космічний простір, вивчаємо дно океанів, надра землі, та, на превеликий жаль, нинішній стан наших знань з античної історії України явно незадовільний. Нас годували донесочу античним періодом Греції, Риму, Єгипту, Індії, Шумеру, а своєю рідну етнічну історію – зась. Якесь «табу» висіло над цим знанням.

ДОСИ не існує бодай вірогідної версії нашої етнічної історії, ми користуємося штучними схемами кількості давнини, що не мають навіть історіографічної вартості. Ми ні на йоту не відійшли від брехливої писанини часів Біронівщини: Міллера, Бауера, Шлецера, німецьких зайд, які писали нашу історію під свої інтереси. Водночас, кожне намагання по-новому осмислити історію України, а тим паче козацьку, офіційна історична наука сприймає в штики. Особливо це стосується індоарійських чи просто арійських досліджень, які й досі вважаються «сретичними» в науці. Будь-яка спроба пролити світло на арійський чинник в історії України зустрічає неадекватну реакцію. Особисті переконання, які формувалися на базі тієї історичної літератури, що була доступна для вивчення в радянські часи, беруть гору над науковою полемікою, а історична аргументація часто наштовхується на небажання її зрозуміти...

Нехай вибачить, шановний Степан Іванович Наливайко, що я посмів трішки доповнити його слова. «Немає жодного сумніву, що найбільш несподіванки й відкриття стануться при зверненні саме до санскриту й санскритських джерел, котрі чекають своїх дослідників і які здатні пролити яскраве світло на нашу багатовікову історію і культуру, часто-густо обібрану, перекручену й хибно витлумачену... Саме санскрит і санскритські джерела дають змогу по новому, і іноді під незвичним і незвичайним кутком, поглянути на давні й сьогоденні українські реалії, які досі не мали пояснення або пояснювалися поверхово й малопереконливо.

Уже давно назріла нагальна, невідкладна потреба видання великим накладом українсько-санскритського та санскритсько-українського пояснювального словника. Потрібні підручники та відповідні навчальні посібники, кафедри санскриту та викладання санскриту не лише на східнознавчих факультетах і відділах східних мов, але й на всіх факультетах української мови та літератури, історії, археології, музеєзнавства та архівознавства».

ЩЕ НА ПОЧАТКУ минулого століття відомий санскритолог Володимир Шаян написав книжку «Віра предків наших», яка викликала неоднозначну реакцію у вчених того часу. Він емігрував спочатку до Західної Європи – в Лондон, потім до Канади, США, але й там його не зрозуміли. Він видав «Українсько-санскритський словник» і помер у бідності, забутті і не зрозумілий. Отож сьогодні стан справ із літературою по санскритології далеко невтішний, окрім книг батька та сина Наливайків, праць Василя Кобилюха немає більше нічого...

Слова із санскриту засвідчують, а сучасні відкриття археології й інших наук підтверджують, що в Україні задовго до Трипільської культури, з часів VII-IV тисячоліть

Антична доба козацтва

до н.е., як переконув Василь Кобилюх, уже було все своє високорозвинене – від абетки до багатозначної досконалої мови з охопленням у мові не тільки релігійні віри, а й релігійні знання, витоків усіх галузей науки: астрології, астрономії, математики, філософії, основ козацьких бойових мистецтв, сільськогосподарства та ремісництва.

Сьогодні мова йде про античну добу козацьку, про праісторію, яку нинішні учні шкіл та вищих навчальних закладів України, на превеликий жаль, не в змоззі пізнати та вивчати. Не існує істинних підручників історії, історії правдивої, а не в угоду кланів. Справжня українська душа, український, козацький дух і духовність, Українська національна ідея – це вічна Січ усього українства.

Лише у 1762 році санскрит став доступним для європейських учених. І в цьому ж 1762 році німкеня, княжна Ангальт-Цербстська, організувавши вбивство свого чоловіка Петра III й дворцевий переворот, захопила владу та стала російською імператрицею Катериною II. Це саме вона жорстоко придушила повстання козака Омеляна Пугачова й українського козацького полковника Василя Журби, анексувала більшу частину території своїх сусідів, у тому числі України, Білорусі, Польщі, Азов, Крим, землі між Бугом і Дністром. 1764 року вона скасувала Гетьманат, у 1775 році знищила Запорізьку Січ і ліквідувала державну автономію Гетьманської України. Це передмова до теми...

...МОВА сьогодні йтиме про козацький народ, про козацьку державу на територіях земель, які належать Україні, про автономну козацьку державу, кордон якої, вже у середні віки відомі нам із підручників історії, визнавала Росія, Польсько-литовська унія, Валахія, Турція і Татарські ханства. Ця держава веде свій родовід з далеких античних часів.

У 50-60-ті роки минулого століття знамениті археологи-палеонтологи І. Підоплічко та І. Шовкопляс на Чернігівщині в Короському районі розкопали так звану Мізинську археологічну культуру (стоянку наших пращурів, вік якої було визначено вченими світового рівня у 20 тисячоліть). На одній із кісток вирізьблено зображення чоловіка з вусами, обголеною головою та пишною чуприною на тім'ї, що звисає густим пасмом на правий бік чола («оселедцем»), та зображеннями тризубів. Таких кісток було знайдено 42. Але цілісно врятована лише одна, котру зумів захвати І. Підоплічко, через що й відсидів у тюрмі.

Усі інші зображення були знищені, «дабы хахлы не хвастались, что они старше Москвы на 20 тысяч лет», – так висловився той, хто зрізав унікальні зображення

людей, тризубів та інші астральні малюнки, котрі були б нині потрібні для вирішення багатьох деталей історії нашої праукраїнської держави XX тисячоліття до н.е. Проте, що наші предки жили на Землі вже 20 тисяч років тому, доказово говорить доктор філософських наук Валерій Дьомін, який присвятив багато років життя цій унікальній цивілізації. Вона володіла знаннями в області високих технологій і навіть літакобудування, при допомозі яких, використо-

Гравюра Сергія Якутовича

вуючи аерофото зйомку, була створена, наприклад, карта Антарктиди. На думку Дьоміна, найнезаперечніший доказ тому – це зображення на стародавніх гравюрах. Найбільш достовірні з них – карта англійського мореплавця Герарда Меркатора, видана його сином Рудольфом в 1595 році. На карті в центрі зображений легендарний материк Арктида, а навколо – береги Північного океану з островами та ріками – найбільш відомі аріїв – Гіперборея, яку наші предки називали «тридев'ятьма царством», інші – Біловоддям, а в ведичній культурі вона відома як Шамбала – сакральна країна, шлях до якої відомий лише посвяченим.

Це матеріальні свідчення про існування високорозвиненої цивілізації, в тому числі і козацтва ще у 20 тисячолітті до н.е. А з писемних свідчень про античну добу козацтва говорять Веди: «Рігведа», «Махаб-Харата», «Веда словена» і «Нартський епос хетів» (які господарювали у Малій Азії між XIX–VIII ст. до н.е.), а також «Велесова книга», «Гімн Бояна», «Скази Захарихи», «Слово о полку Ігореві Ігоря Святославовича», легенди і перекази рядового козацтва, зібрані на рубежі XIX–XX століть Драгомановим, Яворницьким, Новицьким, а також три заповіті і 28 карбів хранителів козацького звичаю, збережені В. Грінченком і А. Скульським.

(Подано зі скороченнями. Далі буде)

Фестивалі

Благословенна «Вишгородська Покрова»

Минулими вихідними у древньому місті княгині Ольги зібралися хоріві колективи з різних куточків України, щоб у дружньому гурті відсвяткувати свято Покрови, пошанувати українську пісню. І лунали на Вишгородських пагорбах у цей день найкращі зразки духовних, історичних, періоду національно-визвольних змагань, народних обрядових пісень.

Цього року фестиваль-конкурс «Вишгородська Покрова» проводився за сприяння Вишгородського міського голови Віктора Решетняка і відбувся уже втретє.

У ньому взяли участь юнацькі, молодіжні та дорослі світські та церковні вокальні ансамблі й хоріві колективи з Києва, Львова, Івано-Франківська, Харківщини, Чернігівщини, Київщини та Черкащини. А основною метою заходу є відродження та популяризація кращих зразків класичної, духовної та патріотичної пісні, примноження культурних традицій православ'я, естетичного та духовного розвитку молодого покоління.

Всього було дві номінації – «Академічний спів» та «Народний спів». По завершенню конкурсної програми переможцям вручали призи – дипломи та грошові премії. У номінації «Академічний спів» переможцями стали хор Димерської дитячої музичної школи та жіночий ансамбль «Аніма» церкви святого Миколая Чудотворця на Аскольдовій могилі. Друге ж місце розділили між собою камерний хор «Сузір'я» з Боярки та зразковий дитячий хор «Радунія» зі Львова.

У номінації «Народний спів» перше місце поділили між собою народний художній фольклорно-етнографічний колектив «Вербиченька» (селище Нова Водолага, Харківська область) та народний аматорський колектив «Льонок» (село Луб'янка, Васильківський район).

Друге місце посіли народний фольклорний автентичний колектив «Злагода» село Мирне, що на Чернігівщині, та чоловічий народний хор «Чумаки» з Києва. Третє місце дісталось народному вокальному ансамблю «Журавка» (село Дружне, Бородянский район).

Крім основних номінацій були ще й премії міського голови, які отримали: художній колектив «Деснянські зорі» з Вищої Дубечні, камерний хор «Криниця» з Києва, «Перлинка» (молодша група християнського дитячо-юнацького хору «Перлина» церкви «Бога живого» з Вишгорода) та аматорський народний жіночий вокальний ансамбль «Смерічка» з Івано-Франківська.

Участь у фестивалі подарувала учасникам нові знайомства, враження, а також досвід, яким ділилися колективи. Отож, задоволені та безмежно щасливі, колективи роз'їхалися додому, несучи море вражень та спогадів і дякуючи Богу за чудовий відпочинок на благословенній Ольжиній землі.

Наталія ВАСИЛЕНКО
Фото Андрія Максимова

На спортивній орбіті

Кубок району виборів «Оскар»

Масу позитивних емоцій та прекрасний настрій отримали прихильники футболу, які зібралися минулої неділі на ОСК «Діназ», що у Лютежі, на фінал кубку Вишгородського району, організованого районною федерацією футболу за підтримки райдержадміністрації та районної організації Партії регіонів.

Спонсорами заходу стали: громадська рада при Вишгородській РДА (голова Анатолій Гальчук), мережа перукарень «Шарм» (директор Тетяна Король), «Автопром Підшипник» (директор Анатолій Слабоуз), Вишгородське районне спортивне товариство ФК «Діназ» (президент Василь Наливайко).

Незважаючи на досить холодну погоду, на трибунах зібралося чимало уболівальників, адже інтрига, що давно назривалася у футбольних кулуарах, нарешті вирвалася на спортивний майданчик.

Саме тут у фінальному двобої зустрілися кращі команди району, фаворити теперішнього чемпіонату, які наразі знаходяться на першій та третій сходинках турнірної таблиці: «МАУ» (с. Лісовичі) та «Оскар» (м. Вишгород).

Перед початком зустрічі усі бажаючі придбали інформаційні програмки зі знімками своїх улюбленців та вимпели районної федерації футболу. Серед гостей фіналу був присутній і голова райдержадміністрації Олександр Приходько.

Стосовно самого матчу, то початок першого тайму був на диво спокійним. Чи то суперники випробували слабкі та сильні сторони один одного, чи діалося взнаки хвилювання, бо кожна команда вийшла на поле з непереборним бажанням будь-що отримати головний трофей, але навіть на трибунах фани на довгий час забули про супутні засоби підтримки і мовчки спостерігали за

подіями, що розгорталися на футбольній арені. Першими атакувати ворота суперників почали оскарівці, і уже за п'ять хвилин до кінця тайму Вадим Костяний забив гол у ворота лісовичан. Як виявилось – це був єдиний вирішальний м'яч, що вивів оскарівців до перемоги. І хоча весь другий тайм обидві команди провели у постійних атаках і сили були досить рівними, але представникам «МАУ» так і не вдалося пробити ворота «Оскара». Отже, кубок та медалі переможців отримали вишгородчани. Але попереду ще багато цікавих матчів у чемпіонаті району, де фаворит турнірної таблиці («МАУ») матиме всі шанси стати переможцем.

Після фіналу відбувся один з найцікавіших матчів першості району. Між собою зустрілися ФК «Лютіж» та «Темп» (с.мт Димер). Напруження на полі було настільки великим, що команда господарів, через вилучення гравця, залишилася у меншості. Але цей факт не вплинув на бажання лютізців виграти і, як результат, – перемога з рахунком 5:1.

Не менш вражаючими були матчі першості серед інших команд. З таким же рахунком (5:1) пірнівська «Десна» обіграла «Козаровичі»; «Межигір'я-2» (с. Нові Петрівці) – «СНД» (с. Нижча Дубечня) – 4:1. Нічийний рахунок 4:4 завершилася зустріч між лебедівським «Дніпром» та лісовицьким «Леоном».

У вищій лізі було зіграно два матчі цього туру та один пропущений «Штурм» (с. Катюжанка) та «Нептун» (с. Старі Петрівці) зіграли 4:0. Так, «Межигір'я» (с. Нові Петрівці) обіграло «Штурм» (с. Катюжанка) – 8:0. Уніцію 2:2 закінчилася зустріч між старопетрівським «Ватутінцем» та «Демидовом».

Ще на крок ближче до титула чемпіона Київщини став «Діназ», адже його основний конкурент – команда «Чайка» з Петропавлівської Борщагівки зіграла 0:0 з командою «Путрівка».

Оксана БУРБА

Фото Олександра Коваленка

Більше фото на сайті газети: gazetaslovo.com.ua

Вдале завершення сезону

Добіг свого кінця літній сезон у легкоатлетів, а з ним і виступи на відкритих майданчиках. Завершальним акордом стала першість Київської області серед учнів ДЮСШ 1995–1996 та 1997–1998, 1999 років народження, що відбулася у місті Біла Церква на центральному стадіоні «Трудові резерви». Серед кращих була і команда Вишгородської районної ДЮСШ.

Незважаючи на запізнення (з причин, що не залежали від команди), і пропустивши ряд важливих для наших

спортсменів дисциплін, легкоатлети Вишгородщини все ж доклали максимум зусиль та завоювали 9 медалей (6 золотих, 2 срібні та 1 бронзову). Першими у своїх видах стали: Марина Пироженко (100 м), Ольга Кочеткова (100 м), Віталій Житник (штовхання ядра), Микита Кочетков (штовхання ядра), Олександр Садовський (стрибки у висоту), Інна Шинкаренко (1500 м). Другі місця посіли: Михайло Вихренко (1500 м), Микита Кочетков (спис). Зі стрибків у довжину бронзу виборів Олександр Чубов.

Хочеться не оминати увагою і нашу естафетну четвірку – Тіма Кочеткова, Деніса Слюсаренка, Олександра Садовського, Олександра Чубова, а також Марка Озеругу, який поступився у штовхання бронзовому призерові лише 1 см, і наймолодших спортсменів: Едварда Озеругу, Михайла Гусака, Анну Демченко, Єлісея Кудріна.

Слід зазначити, що наші спортсмени виступали у новій спортивній формі, яку напередодні змагань для них придбали завдяки Виш-

городській районній організації Партії регіонів. Чимало зусиль для поїздки нашої команди доклали і директор ДЮСШ Валерій Золотухін.

Олександр КОЧЕТКОВ,
тренер з легкої атлетики
Вишгородської районної
ДЮСШ

Наші вітання!

З нагоди дня народження щиро вітаємо заступника голови районної ради **Олександра ГЛУЩЕНКА**, депутата районної ради **Миколу САМІЛЕНКА**, завідуючого архівом **Тимофія КЛИМЕНКА**.

Нехай доля шле вам добро і щастя, міцне здоров'я й достаток, а віра, надія та любов будуть вірними супутниками на життєвому шляху. Нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищає від негараздів, а в майбутньому на вас чекає ще багато наповнених корисними справами і земними радощами років.

Районна рада

З ювілеєм!

Від імені Глібівської громади щиро вітаємо з 85-річчям поважну та всіма нами шановану людину, інваліда Великої Вітчизняної війни, мешканця Глібівки

Сергія Федоровича КУШНАРЕНКА!

*Допоки сонце світить з висоти,
Щебечуть птахи, зацвітають квіти,
Ми Вам життям бажаєм твердо йти,
І днем грядущим від душі радіти!
Хай щастя завжди супроводить Вас,
Людська повага й шана не минають,
А Ваші досвід й праця повсякчас
Лиш визнання вінчають!*

Микола ВОРОН, Глібівський сільський голова,
рада ветеранів

Вітаємо!

19 жовтня відзначила свій 55-річний ювілей ветеринарний санітар Демидівської дільничної лікарні ветеринарної медицини **Наталія Василівна БЕРНАЦЬКА**.

*Хай доля Вам сміється журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть.
Нехай червоні ягоди калини
Щасливу осявають путь.
Нехай дає наснаги Вам земля,
Десятки літ ще мріяти, любити!
Хай рідна пісня серце окриля,
В здоров'ї й радості багато літ прожити.*

З повагою, колектив профкому районної ветеринарної медицини

ТЕРМІНОВО ПОТРІБНІ:

– оператор пакеторобного обладнання (досвід роботи – від одного року; вік – від 25 до 40 років; з/п – за домовленістю).

Додаткові вимоги: чоловік без шкідливих звичок;

– помічник оператора пакеторобного обладнання (досвід роботи – можна без досвіду; вік – від 25 до 40 років; з/п – за домовленістю).

Додаткові вимоги: чоловік без шкідливих звичок.

Місце роботи:

м. Вишгород (територія з-ду «КАРАТ») Тел.: (044) 332-93-17.

Загублений диплом (серія ДВ №000672), виданий 1996 року профтехучилищем №24 міста Києва на ім'я Сергія Івановича Кононенка, **вважати недійсним**.

Загублене свідоцтво на житловий будинок за адресою: с. Вища Дубечня, вул. Леніна, 43 на ім'я Василя Івановича Березинця, **вважати недійсним**.

Газета
«Слово»

Засновники:
районна державна адміністрація,
районна рада,
трудовий колектив редакції.

Наша адреса:
07300, м. Вишгород, площа Шевченка, 1.
Телефони для довідок: 22-005, 54-289

Наш р/р №2600101327244
банк: ЦФ ПАТ «Кредобанк»
код ЄДРПОУ: 02473375, МФО 325365

Газета виходить щосуботи

Індекс 61972 Реєстраційне свідоцтво КІ № 229 від 10 липня 1997 року Сайт газети: gazetaslovo.com.ua

Редактор **Галина МАКАРЕНКО**
Заступник редактора **Микола СЕРГІЙЧУК**
Завідуючі відділами: **Наталія ВАСИЛЕНКО**, **Оксана ШУПИК**
Відповідальний секретар **Ольга ПЕТРЮК**
Фотокореспондент **Олександр КОВАЛЕНКО**
Завідуюча комп'ютерним комплексом **Людмила ЗАГОРОВСЬКА**
Оператор комп'ютерної верстки **Тетяна ЗАРІЦЬКА**

Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції. Відповідальність за достовірність фактів, викладених у публікації, несе автор, а за зміст реклами – рекламодавець.